

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ Σ' ΟΔΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ - ΔΝΕΚΔΟΤΑ - ΠΕΡΙΕΡΓΑ - ΔΣΤΕΙΔΑ

F

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Οι άρχατοι Έλληνες είχον ψυχήν διαχυτικήν; «Α' άλλου!» έλεγον δταν συνηντώντο. Οι σημερινοί, μάνθρωποι του έμπορίου, λέγουν : «Τι κάνεις?» δηλαδή πώς πάνε εις δουσιεύεις;

Τό φρι-ωδώς σύζητο υπό πονιά λέγεται «ψι λιανοκέρα-λιξ» και ζῇ στην Αττική. Άφοι ήμεραν ετά έλη, ο-νά μη έλαττω-πονιά ταύτα μὲ φράσι.

Οι Αιγύπτιοι : «Πώς πάει τὸ ίδωμα;» Οι Κινέζοι : «Φάγατε τὸ ώξι σας; Τὸ στοράχι σας δουλεύει καλά; Ενέ έν τάξει;» Είς τὴν Ἰστανίναν : «Πώς τὰ περνάτε;» Είς τὴν Γαλλίαν, Αγγλίαν, Γερμανίαν : «Πώς είσθε; Πώς ξέτετε;» Ο Όλλανδος : «Πώς πάνε τὰ ταξίδια;» Θ φιλόξενος Σκωτος : «Πώς ξήτε;» Και δ Ρόσσος : «Έσσο καλά.»

ΕΝΑ ΑΡΧΑΙΟΝ ΑΛΕΞΙΠΙΓΩΤΟΝ

Η δρχή του άλεξιπτώτου είνε παλαιοτάτη. Ήταν είνα «Απάνθη-σμα περὶ μηχανῶν», δημοσιευθέν εἰς Βενετίαν τὸ 1617, εὐρύσκομεν τὴν κατοτέρω διξιοπειρέγον σχετικήν περιγραφήν : «Μὲ ένα τε τρόχων ιστίον, ἀπλωμένον μὲ τὴν βοήθειαν τεσσάρων ισομήκων χαράκων, καὶ ἄποι δέντης τέσσαρος σχοινία εἰς τὰς τέσσαρας ἄρχας, δύνασαι ἀκινθύνως νά ριψθῆς ἀπὸ τὰ ψύχρα πύργος ἢ ἀλλοῦ ψύχλου τότου, χωρὶς νά πάθης τιποτε. καὶ ὅταν δὲν ώπαχῃ ἀνεμος, ή προσπάθεια τοι πτιποντος θά προκαλέσῃ ἀνεμον, δοτις θά συγκρατήσῃ τὸ ιστίον. Ο ἀνθρώπος λοιπὸν πρέπει, σύμφωνα μὲ τὸ βά-ρος, οὐ πιλόγητη τὸ μέγεθος τοῦ ιστίου.»

Τὸ κειμένον δὲν ἀναφέρει διν ἔγειναν πειράματα ἐπιτυχῆ μὲ αὐ-τὴν τὴν ἀρχετικήν ἀρχέγονον μηχανήν.

Ἀρχότερον, τὸ 1802, δ Γκαρνερέν ἐφεύρεν ἀλλο ἀλεξιπτώτον, που δμοίαζε μὲ μεγάλην δμπρέλλα. Ανοιγόμενον εἰς τὸν ἄερα, εἴρισκεν ἀντίστασιν, η δούσια ἐπειρθάδυν τὴν πτώσιν του ἀεροναύ-του καὶ τοῦ ἐπέτρεπε νι προσγειωθῆ χωρὶς κίνδυνον.

Δυνίμεθ. ἔπισης ν' ἀναφέρουμεν τὴν ἐιρήνεσιν τοῦ Π. Λάνα δστις εῖδε τὸ 1870, ἐνα σχέδιον πέισιν ἐνδιμφέροντος, τὸ οποῖον δμως δὲν ἐτέθη εἰς ἐφαρμογήν, κοίτοι θεωρικῶς ἀρτιον.

Κατὰ τὸν εὐρωπαϊκόν πόλεμον ἀλεξιπτώτα τελειοποιημένα ἐχρησιμοποιήθων ἐπιτυχῆς ὑπὸ τῶν Γάλλων δεροπόδων.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΟΥΚΛΑΣ

Η κούκλα ήτο ένα ἀπὸ τὰ κυριώτερα παιγνίδια τῶν παιδιῶν εἰς τοὺς ἀρχαῖους, οἱ δποιοι τὴν ἔλεγον πλαγγόνα. Ἐπίσης ήτο τὸ συνθέστατον παιδιῶν παιγνίδιο εἰς τοὺς Ρωμαίους, καὶ αἱ νέαι, μόλις ἀφήναν τὴν παιδικήν ήλικιάν, ἐπῆ γινανταν ν' ἀναρτήσουν τὴν κούκλαν των εἰς τοὺς βωμούς τῆς. Λ φροδίτης, διὰ να ση μάνουν ἔτσι, διὰ ημαν πλέον εἰς ήλικιαν ν' ἀσχοληθοῦν μὲ ἄλλας σοβαρωτέρας ἀσχο λίας.

Εἰς Ρωμαῖοι έθι πτον τὴν ἀποθηνῆσον τα παιδιά μοζεὶ μὲ τὰ παιγνίδια των. Εύρεθησαν εἰς πολλοὺς παιδικούς τάφους, εἰς τὰ πέριξ τῆς Ρόμης κούκλες ἀπὸ διπτήν γῆν καὶ ἄλλας ουσίσ, τινίς μάλιστα είχον καὶ ἀρθρωτές μὲ σύρματα.

Αἱ μικραὶ Αιγύ πτοι επιτάζουν ἐπίστη μὲ κούκλες. Αἱ αιγυπτιακαὶ κούγλες η σαν πολὺ καλλιτεχνικάτερα κατασκευασμέ ναι ἀπὸ τὰς 'Ελληνικάς.

Εἰς τὸ δισην τὸν Καραδά διεκόπη τιλενικλας ή θήρα τῶν ἄρχιτων. Καὶ δινως βίλεπιτε στὴν εικόνα, αἱ ἀσθωναί τοντάδην μὲς μὴ διωκόμεται καὶ μὴ φονεύμεται πλέον, εἰς τὴν Γαλλίαν ἔχναν στενάς φιλιάδες τῶν ἀδρώνων. Εγκίριζον μᾶλλον εἰς τὰ κοράσια ζωγραφιές παριστώσας τὴν Παναγίαν καὶ τὸν Χριστόν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς 'Ανωγενήσεως, η κούκλα γίνεται ὥραια καὶ καλλιτεχνική. Εχει μαλλιά ἀπὸ στουπή, κοσμήματα, φορέματα μεταξωτά, σταντάκι καὶ χειρόκτια. Αύτες αἱ κούκλες ήσαν ζύγινα, είχαν πρόσθονταν κορασίον μὲ μάγουλα εἰτραφῆ καὶ οδαλιά..

Η κούκλα δὲν είχε μόνον πνοορισμὸν νὰ τέρτη τὰ κοριτάκια. Είχε προσέστη τὴν ἀποστολὴν νὰ μεταβιβάσῃ τὴν μόδα εἰς τὰς ἔπαρχιας καὶ τὸ ἐπετερικόν. Τὸ 1891, ἐστειλαν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν βασιλικασαν τῆς Αγγλίας, μίαν συλλογὴν ἀπὸ κούκλες διὰ να τῆς δεῖσον τους νέους συρμούς.

Η πολιτεία τῆς κούκλας κατὰ τὸν IZ', IH' αιώνα καὶ ἀρχότερον, ἐφύσαε εἰς μάτιαν ἀπίστενον. Τὸ 1822, η δούλισσα τῆς 'Ολεάντης ἐδώρησεν εἰς μίαν φίλην της πριγκήπισσαν μίαν κούκλα, τῆς δούσιας τὸ ιματιοφυλάκιον ήτο πλούσιον ὡς πριγκηπίσσης πραγματικῆς. Αὐτὸν τὸ δόρον είχε στοιχίση 22.000 λίρας.

Ἐπι τῶν ήμερων μας η κούκλα ἔχει ἔτι περισσότερον τελειοποιηθῆ. Εχει τὸ παρουσιαστικόν, πολλάκις δὲ καὶ τὸ μέγεθος παιδίου πραγματικού.

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

Τὸ φίλημα φλογίζει καὶ κατανγίζει.

Ἐν φίλημα ήμπορεῖ νὰ συμφιλιώσῃ η ν' ἀποζενώσῃ δύντα δύναται νὰ φονεύσῃ ἐκ γαρίς η νά ἐπαναφέρειν εἰς τὴν ζωὴν νεκράς καρδίας. Τὸ φίλημα ήμπορεῖ νὰ διεγείρῃ δύνα σιστατικάταν καὶ τὴν ησυχίαν εἰς ἀνύπομονούσαν καρδίαν, καθὼς ἔπισης ἐν φίλημα ἀρχετικήν ν' ἀνάψῃ, δόκιλην περικατάλιαν εἰς τὴν πλέον ἔσημον φίλην.